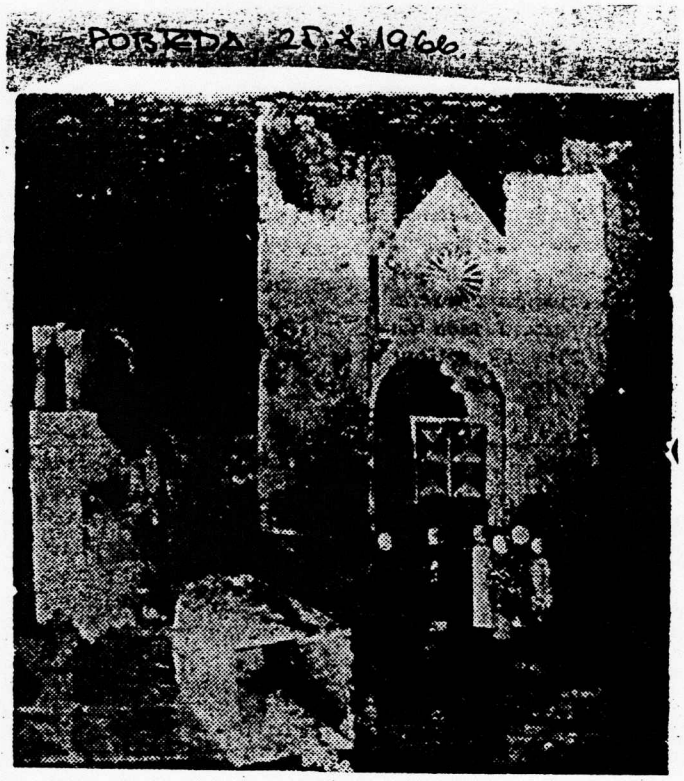
1966

В. ЛИПОВАЦ: КАТЕДРАЛА ПОСЛИЈЕ ПОТРЕСА

ИЗЛОЖБА СЛИКА ВАСКА ЛИПОВЦА У КОТОРУ

У ОКВИР главних дана прославе 800-годишњице катедрале св. Трипуна и одржавања научног скупа тим поводом, срећно се уклапа и изложба слика, Васка Липовца отворена 20. августа у просторијама Поморског музеја. Јер не само овом приликом, него и увијек раније умјетник показује да је нераскидиво везан са свијетом свог родног краја и снажним утисцима дјетињства проведеног у Боки. Споменици културе, зидине, легенде, историја овог краја, а изнад свега нека посебна атмосфера камена и трајања, уткана је у његове слике. На овој изложби, поред слике катедрале послије потреса 1667. год. треба као такве и истаћи романичку фасаду св. Луке, преображену у иконостас.

Па ипак, которска катедрала је, можда, једна од најомиљенијих сликаревих тема још из ђачких клупа. Овога пута га је привукао катастрофални потрес, који је имао тако далекосежних посљедица за умјетнички лик катедрале. Он слика онај мучни осјећај преживјелих, када свом силином израстају питања и запрепашћење. То је тежак, макар и пролазни осјећај немоћи пред рушилачком снагом стихије и она исконска дјечја туга над разбијеном најдрагоцјенијом „играчком". Зато се на овој слици тако присно и добро уклапају чисти облици и редукције, које асоцирају „дјечји" свијет коцкица, фигура и „играчака", иначе доминантних и на другим сликама ове изложбе. То нас је подсјетило на поетски доживљај Котора француског књижевника Валери Ларбоа, који пјева

„О, Которе, кутијице,
тврђавице
за дар дјетету
Кутијице с дјечјим коцкама, али препуне ружиног мириса, доспјелог незнано откуд..."

И тако поводом 800-год. романичке катедрале, можемо констатовати да њен умјетнички лик зрачи и на савремене стваоце.

М. МИЛОШЕВИЋ